

Vlaams
Parlement

ingediend op **164** (2019-2020) – Nr. 1
11 december 2019 (2019-2020)

Verslag van het verzoekschrift

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en
Armoedebestrijding
uitgebracht door Tine van der Vloet

over het aanrekenen van woon- en leefkosten
bij combinatie van woonondersteuning en opname
in een observatie- en behandelingscentrum

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding:

Voorzitter: Stefaan Sintobin.

Vaste leden:

Koen Daniëls, Lorin Parys, Elke Sleurs, Tine van der Vloet, Katja Verheyen;
Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin, Suzy Wouters;
Maaïke De Rudder, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Maurits Vande Reyde;
Ann De Martelaer, Celia Groothedde;
Freya Van den Bossche.

Plaatsvervangers:

Allessia Claes, Piet De Bruyn, Freya Perdaens, Sarah Smeyers, Annabel Tavernier;
Yves Buysse, Ilse Malfroot, Frieda Verougstraete-Deschacht;
Vera Jans, Kurt Vanryckeghem;
Gweny De Vroe, Sihame El Kaouakibi;
Johan Danen, Jeremie Vaneeckhout;
Conner Rousseau.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

INHOUD

1. Procedure.....	4
2. Inhoud van het verzoekschrift.....	4
3. Bespreking van 15 januari 2019	4
4. Bespreking van 3 december 2019	5
5. Conclusie	6
Bijlagen:	
— Bijlage 1: Antwoord van de Vlaamse Regering van 19 december 2018	7
— Bijlage 2: Antwoord van de Vlaamse Regering van 19 november 2019	11

1. Procedure

Op 19 juni 2018 werd een verzoekschrift ingediend over het aanrekenen van woon- en leefkosten bij combinatie van woonondersteuning en opname in een observatie- en behandelingscentrum (verzoekschrift nr. 15 (2017-18)).

Het verzoekschrift werd ontvankelijk verklaard op 4 juli 2018 en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het verzoekschrift een eerste maal op 2 oktober 2018 en besliste Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, om uitleg te vragen over dit verzoekschrift.

Op 15 januari 2019 werd het verzoekschrift opnieuw toegevoegd aan de agenda van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De commissie had inmiddels op 19 december 2018 van minister Jo Vandeurzen een antwoord ontvangen op dit verzoekschrift. Tijdens die vergadering besliste de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin bijkomende informatie op te vragen over de werkzaamheden (timing en resultaten) van de Taskforce Persoonsvolgende Financiering.

De vraag naar bijkomende informatie is door de nieuw samengestelde Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding herbevestigd op 22 oktober 2019. Op 3 december 2019 werd dit verzoekschrift opnieuw toegevoegd aan de agenda van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding. De commissie had op 19 november 2019 de bijkomende informatie ontvangen van Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoekster wijst op een onbillijke regeling of een hiaat in de regelgeving over de persoonsvolgende financiering. De regelgeving bevat geen bepaling over het aanrekenen van woon- en leefkosten bij combinatie van woonondersteuning door een vergunde zorgaanbieder en opname in een observatie- en behandelingscentrum. Dat heeft tot gevolg dat de verzoekster als wettelijke vertegenwoordiger van haar dochter dubbele woon- en leefkosten betaalt: voor woonondersteuning (33 dagen in 2017) en voor opname in een observatieafdeling (257 dagen in 2017). Tegelijk ontvangt de dienst voor woonondersteuning de voucher voor het hele jaar 2017 terwijl er geen prestaties tegenover staan. Haar dochter was immers opgenomen in de observatieafdeling. Vanaf februari 2018 is duidelijk geworden dat haar dochter daar definitief zal blijven. Toch moet verzoekster nog drie maanden langer dubbel woon- en leefkosten betalen. De verzoekster vindt dat een onbillijke regeling, en vraagt een aanpassing van de regelgeving voor deze bijzondere groep van patiënten.

3. Bespreking van 15 januari 2019

Bart Van Malderen vindt het antwoord van de Vlaamse Regering bijzonder duidelijk: een voorziening mag geen leefkosten aanrekenen voor wie niet in die voorziening verblijft. Het antwoord besluit met de melding dat de Taskforce Persoonsvolgende Financiering zich de komende maanden zal beraden over bepaalde andere aspecten van het verzoek, met name de woonkosten, en desgevallend wijzigingen aan de reglementering zal doorvoeren.

Hij pleit ervoor de behandeling van dit verzoekschrift niet af te ronden tot de Taskforce Persoonsvolgende Financiering zijn werkzaamheden heeft afgerond. Op die manier kan de commissie de verzoeker volledige informeren en houdt ze een stok achter de deur van de Taskforce.

Tine van der Vloet apprecieert het dat de Taskforce Persoonsvolgende Financiering zich hierover zal buigen. Dat iemand die onvrijwillig wordt opgenomen in bijvoorbeeld een ziekenhuis of in de psychiatrie, op beide plaatsen moet betalen, ligt moeilijk vanwege de financiële gevolgen. Omdat dit verzoekschrift allicht geen alleenstaand geval is, moet de Taskforce nagaan hoe dit voortaan moet worden aangepakt. Ze stemt in met het voorstel van Bart Van Malderen om de behandeling van dit verzoekschrift niet af te ronden, en suggereert naar de timing van de Taskforce te informeren.

Elke Van den Brandt wijst erop dat reeds vaker van gedachten is gewisseld over de woon- en leefkosten. Deze nieuwe werkwijze vertoont nog tal van structurele gebreken en kinderziektes. Ze steunt het voorstel van Bart Van Malderen.

Bert Moyaers, commissievoorzitter, besluit dat de commissie het kabinet van minister Vandeurzen zal vragen om op de hoogte te worden gesteld van de timing en de resultaten van de werkzaamheden.

4. Bespreking van 3 december 2019

Tine van der Vloet is tevreden met de ondernomen stappen, onderzoeken en bevragingen. Ze dringt evenwel aan op spoed want allicht staat de verzoeker niet alleen met deze vragen.

Ann De Martelaer kan zich de situatie die in het verzoekschrift wordt beschreven perfect voorstellen: het gaat om iemand die al lang in een voorziening woont maar na problemen naar een observatiecentrum is gestuurd. Zijn familie hoopt dat die persoon nadien naar de voorziening terug kan. Die persoon kan de ondersteuningsovereenkomst theoretisch gezien drie maanden op voorhand opzeggen. Wie voor observatie naar een andere instelling moet, zegt die overeenkomst evenwel niet snel op uit angst achteraf niet terug te kunnen. In de praktijk betaalt die persoon op twee plaatsen huisvesting en moet hij daarenboven een volledige voucher afgeven.

In het tweede antwoord meldt minister Wouter Beke dat het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) onderzoek voert. Op 14 november 2019 vond een vergadering plaats met gebruikers- en bijstandsorganisaties. De spreker is geïnteresseerd in het verslag van die vergadering.

Stefaan Sintobin, commissievoorzitter, antwoordt dat hij de verdere behandeling van dit verzoekschrift kan uitstellen om namens de commissie dat verslag op te vragen. Een andere optie is dat het commissielid gebruikmaakt van de middelen waarover ze als parlementslid beschikt en de minister hierover bijvoorbeeld een schriftelijke vraag stelt.

Ann De Martelaer zal de minister ondervragen over de bespreking van 14 november 2019. Om in te gaan op het verzoekschrift en om het gemelde probleem uit de wereld te helpen, moet de regelgeving aangepast worden. Ze blijft erbij dat de situatie van de verzoeker anders niet opgelost raakt.

Tine van der Vloet zegt dat dit verzoekschrift al enige tijd in behandeling is. Dit thema komt ook aan bod in de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 2019-2024 (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 120/1). De voorzieningen moeten terzake de nodige stappen zetten. Ze stelt voor de behandeling af te ronden en de verzoeker op de hoogte te brengen van de stand van zaken.

5. Conclusie

De aanwezige leden stemmen in met het voorstel van de commissievoorzitter om het antwoord van de Vlaamse Regering aan de indiener van het verzoekschrift te bezorgen.

Stefaan SINTOBIN,
voorzitter

Tine VAN DER VLOET,
verslaggever

BIJLAGE 1:

Antwoord van de Vlaamse Regering van 19 december 2018

Vlaamse Regering

Kabinet van de Vlaamse minister van
Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL
T 02 552 64 00
F 02 552 64 01
Kabinet.vandeurzen@vlaanderen.be
www.vlaanderen.be

Aan de heer Nico Lemaire
Commissiesecretaris WVG
nico.lemaire@vlaamsparlement.be

uw bericht van uw kenmerk

vragen naar/e-mail
Paul Goetstouwers
paul.goetstouwers@vlaanderen.be

ons kenmerk bijlagen
20181213-28515
telefoonnummer
02/552 64 00

datum
19 DEC 2018

Betreft: Verzoekschrift: Aanrekenen van woon- en leefkosten bij combinatie van woonondersteuning en opnamen in een opname- en behandelingscentrum

Geachte heer Lemaire,

Persoonsvolgende financiering stoelt o.a. op 2 grote pijlers die van mekaar te onderscheiden zijn. Enerzijds is er de financiering voor de zorggebonden kosten, anderzijds de woon- en leefkosten. De regelgeving inzake de persoonsvolgende financiering bepaalt dat de persoon met een handicap instaat voor de eigen woon- en leefkosten. Net zoals elke andere burger, staat de persoon met een handicap in voor zijn woon- en leefkosten. Het is dus billijk dat de vergunde zorgaanbieder deze kosten aanrekenen aan de budgethouder.

Ook in de regelgeving omtrent de observatie- en behandelingscentra voor volwassenen is bepaald dat de gebruiker instaat voor de eigen woon- en leefkosten. Ook in die setting dient tegemoet gekomen worden aan de desbetreffende kosten. Er is geen reglementaire bepaling die een uitzondering maakt bij een eventuele combinatie van beide systemen.

De vergunde zorgaanbieder en de ODB-unit mogen de werkelijke woon- en leefkosten vragen. De aangerekende kosten moeten door de resp. voorziening kunnen gestaaft worden. Dat betekent dat, voor wat De Vijver betreft, zij geen leefkosten mogen vragen aangezien betrokkene niet bij hen verblijft.

Het is ons momenteel uit de (beperkte) aangerekte stukken niet duidelijk of dergelijke kosten ook effectief werden aangerekend. Het kan wel dat, als De Vijver infrastructuur verhuurt aan betrokkene, deze overeenkomst voor het ter beschikking stellen van infrastructuur verderloopt - teneinde het gebruik voor betrokkene te kunnen vrijwaren - en er dus nog wel een vergoeding zou kunnen zijn voor de woonkost. In het geval dit niet zo zou zijn, zou dit immers kunnen betekenen dat er na eventuele terugkeer geen infrastructuur voor betrokkene meer ter beschikking is. Hierop voortgaand, betekent dit ook dat, als de kamer of studio tijdens een opzegperiode aan een andere gebruiker verhuurd wordt, deze kost eigenlijk niet meer verder mag aangerekend worden, omdat dit geen werkelijke kost meer is. Het VAPH zal, eventueel via Zorginspectie, laten nagaan of in de kostenaanrekening rekening gehouden is met deze elementen.

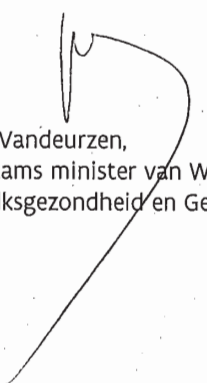
Zoals gezegd, is in de regelgeving geen regeling opgenomen bij de combinatie met een observatiecentrum, omdat dit probleem zich evenzeer kan voordoen bij personen die zelf infrastructuur huren buiten de vergunde zorgaanbieder, of mensen die geen combinatie maken met een observatie-unit, maar tijdelijk worden opgenomen in psychiatrie. Ook die personen blijven instaan voor hun woonkost gedurende de opname.

Wat de lopende voucher betreft, is het zo dat een vergunde zorgaanbieder bij het stopzetten van een overeenkomst maximaal drie maanden vooropzeg mag vragen, zodat er geen onverwachte implicatie is op het personeelsbeleid van de voorziening. Voor een tijdelijke overstap naar een observatiecentrum is er geen specifieke regeling voorzien. De vergunde zorgaanbieder mag dus de voucher aanrekenen tot eind mei. Het is de keuze van de vergunde zorgaanbieder of hij akkoord is om de opzegperiode te verkorten. Het VAPH kan hem daar reglementair niet toe verplichten.

De Taskforce Persoonsvolgende Financiering zal in de volgende maanden de problematiek van woon- en leefkosten verder analyseren en indien nodig voorstellen doen voor aanpassing van regelgeving.

Hopend u hiermee een afdoend antwoord te hebben verschaft,

Met vriendelijke groeten,

Jo Vandeurzen,
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin

BIJLAGE 2:

Antwoord van de Vlaamse Regering van 19 november 2019

Vlaamse Regering

Kabinet van de Vlaamse minister van
Welzijn, Volksgezondheid,
Gezin en Armoedebestrijding
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL
T 02 552 64 00
F 02 552 64 01
kabinet.beke@vlaanderen.be
www.vlaanderen.be

Vlaams Parlement
Commissie Welzijn, Volksgezondheid,
Gezin en Armoedebestrijding
De heer Stefaan Sintobin
Voorzitter
1011 Brussel

Nico.Lemaire@vlaamsparlement.be

uw bericht van uw kenmerk

ons kenmerk bijlagen

POST-2018-28515 KA

vragen naar/e-mail

telefoonnummer

datum

Kurt Asselman

02/552 64 00

kurt.asselman@vlaanderen.be

19 NOV 2019

Betreft: Bijkomende vraag betreffende de werkzaamheden van de Taskforce
Persoonsvolgende Financiering naar aanleiding van verzoekschrift nr 15

Geachte heer voorzitter,

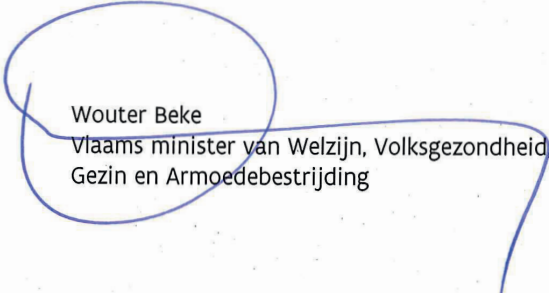
Naar aanleiding van de bespreking van verzoekschrift nummer 15 inzake woon- en leefkosten op 15 januari 2019 werd de vraag gesteld om bijkomende informatie ter beschikking te stellen over de werkzaamheden (timing en resultaten) van de Taskforce Persoonsvolgende Financiering.

Het thema "woon- en leefkosten" kwam uitgebreid aan bod in de bijeenkomst van de Taskforce PVF meerderjarigen van 14 mei 2019. Hier werd zowel de verdere operationalisering van de in regelgeving voorziene maatregelen inzake woon- en leefkosten besproken als de resultaten van de bevraging die het VAPH had gehouden inzake de aanrekening van "vervoerskosten".

Recent werd de opdracht van de Taskforce PVF meerderjarigen opnieuw verlengd: de taskforce zal haar werkzaamheden ook verder zetten in de nieuwe regeerperiode. Ter voorbereiding van de nieuwe opstart in december 2019 organiseert het VAPH inzake woon- en leefkosten alvast een gesprek met gebruikers- en bijstandsorganisaties op 14 november 2019. Bedoeling is in dit overleg te peilen naar de verwachtingen die leven bij gebruikers inzake maatregelen die het VAPH kan nemen om de veralgemeende overgang naar woon- en leefkosten te ondersteunen. Daarnaast organiseerde het VAPH ook een bevraging bij de vergunde zorgaanbieders inzake de overstap van het systeem van de eigen bijdragen naar het systeem van woon- en leefkosten:

welke vergunde zorgaanbieders hebben de overstap reeds gemaakt en welke nog niet; hoe ziet het plan van aanpak inzake de overstap eruit bij die vergunde zorgaanbieders die vandaag nog met het systeem van eigen bijdragen werken en welke knelpunten ervaren de zorgaanbieders om aan de slag te gaan met het nieuwe systeem. De resultaten van de bevraging worden de komende periode geanalyseerd door het VAPH.

Met vriendelijke groeten,

Wouter Beke
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid,
Gezin en Armoedebestrijding